

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 7671

Doknr.
162436

Dato
11-11-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 4. november 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 6 (L 7) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 6:

”Er ministeren enig i, at det er afgørende, at der er sammenhæng i indsatsen, og at en stofmisbruger ikke skal forholde sig til flere ’hjælpepersoner’ end nødvendigt, og vil ministeren oplyse, om det er i overensstemmelse med gældende regler, når medarbejdere i en kommune ikke vil følge en udsat stofmisbruger til tandlægen, hvor argumentet er, at ”dette skal foretages af en medarbejder fra kommunens tandpleje”, idet der henvises til henvendelse fra Gadejuristen, jf. L 7 - bilag 3?”

Svar:

Jeg er helt enig i, at det er afgørende, at der er sammenhæng i indsatsen til udsatte mennesker med misbrug. Med lovforslaget tydeliggør vi, at kommunerne skal foretage helhedsorienteret afdækning af den enkeltes problemer og behov, herunder evt. behov for anden hjælp og støtte efter serviceloven eller anden lovgivning.

Som det fremgår af formålsbestemmelsen på voksenområdet, jf. servicelovens § 81, er formålet med den hjælp, der ydes efter serviceloven, at den enkelte får en sammenhængende og helhedsorienteret indsats. Det er således kommunens ansvar at sikre, at den enkeltes behov for støtte er dækket.

Dette fremgår endvidere af vejledning om servicelovens formål og generelle bestemmelser i loven, at for at opnå en samlet og koordineret indsats vil det ofte være hensigtsmæssigt, at kommunen inddrager og koordinerer den sociale indsats med tilbud, der ydes efter anden lovgivning og af andre myndigheder. I tillæg hertil fremgår det af vejledning om behandlingstilbud på det sociale stofmisbrugsområde m.v., at behandlingsarbejdet har det overordnede formål at hjælpe borgeren til blandt andet et bedre funktionsniveau, og herunder kan det være relevant at arbejde med mål i relation til bolig og somatiske og psykiske lidelser.

Jeg vil i forlængelse heraf fremhæve, at der med aftalen om rammerne for en helhedsorienteret indsats for borgere med komplekse problemer står et bredt flertal af Folketingets partier bag arbejdet med en ny hovedlov, der skal skabe rammerne for en helhedsorienteret indsats for borgere med komplekse behov på tværs af social-, beskæftigelses-, sundheds- og uddannelsesområdet.

Gadejuristens henvendelse rummer eksempler på, hvorfor dette arbejde også er vigtigt for de mest udsatte. I aftalen indgår det således, at der er enighed om, at koordination

og helhedstænkning af indsatsen også er yderst relevant for de allermest udsatte borgere, som lever på kanten af samfundet.

Med venlig hilsen
Astrid Krag